

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/168/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117216755
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117216755.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobkyne : Z. P., nar. X.X.XXXX, bytom v E.P., S. XX, zastúpená Mgr. Andreou Vaškovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Ružová 43, proti žalovanej : Z. Z. R., nar. X.XX.XXXX, bytom v E., Q. X, zastúpená Mgr. Richardom Petrovom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Františkánska 3, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 4. decembra 2017 sp.zn. 37C 22/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 4.12.2017 č.k. 37C 22/2017-62 zamietol návrh na prerušenie konania (výrok I.), zamietol žalobu (výrok II.) a žalovanej priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia vlastníckeho práva k bytu č. X na prízemí bytového domu súpisné číslo XXXX na S. ulici č. XX v E. a k spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku parc. registra C č. 331-zastavané plochy a nádvoría s výmerou 357 m² o veľkosti 746/10000, vedených na LV č. XXXXX pre kat. úz. F., obec E.-K. Z., okres E. P. na tom skutkovom základe, že v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 40C 120/2014 domáha sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, týkajúcich sa najmä výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a v prípade jej neúspechu vo vyššie uvedenom konaní je nútená sa touto určovacou žalobou domáhať určenia vlastníckeho práva.

3. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobkyňa bola vlastníčkou vyššie uvedených nehnuteľností. Tieto v dobrovoľnej dražbe získala žalovaná, ktorá je zapísaná ako ich vlastníčka na LV č. XXXXX kat. úz. F., obec E.-K.É. Z., okres E. P.. Neplatnosť vyššie uvedenej dražby žalobkyňa uplatnila formou návrhu na rozšírenie žaloby v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 40C 120/2014 o neplatnosť obchodných podmienok, avšak zmena žaloby súdom pripustená nebola.

4. Právne posudzoval vec podľa ustanovení § 137 písm. c/ CSP, § 132 a § 853 Občianskeho zákonníka a podľa § 21 a § 27 zákona 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len zákon 527/2002 Z.z.).

5. Z vykonaného dokazovania uzavrel, že žalobkyňa sa domáha určenia vlastníckeho práva z dôvodu, že napáda neplatnosť dražby, ktorú otázku však súd nemôže posudzovať ako predbežnú v tomto prebiehajúcom konaní. Neplatnosť dobrovoľnej dražby môže určiť len súd v samostatnom konaní o

určenie jej neplatnosti podľa ust. § 21 ods. 2 zákona 527/2002 Z.z., čo znamená, že nemôže posudzovať neplatnosť dražby v inom konaní (rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 272/2007, 3 Cdo 186/2010, 2 Cdo 66/2008, 7 Cdo 34/2011 a 5 Cdo 51/2009). Neplatnosť dražby napadla žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40C 120/2014, avšak zmena žaloby v zmysle jej návrhu pripustená nebola, keďže predmetom uvedeného konania bolo určenie neplatnosti obchodných podmienok k úverovým zmluvám, a teda jej právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniklo uplynutím zákonnej trojmesačnej lehoty odo dňa príklepu v zmysle § 21 zákona 527/2002 Z.z. Dobrovoľná dražba je teda neplatná, len keď jej neplatnosť vysloví súd v samostatnom konaní, ktoré sa začalo podaním žaloby na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 ods. 2 zákona 527/2002 Z.z.

6. Z vyššie uvedených dôvodov súd nevykonal dôkazy navrhnuté žalobkyňou za účelom posúdenia neplatnosti dražby a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. O návrhu žalobkyne na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 40C 120/2014 súd rozhodol s poukazom na ust. § 162 ods. 1 písm. a/, ods. 3 CSP tak, že tento návrh zamietol, pretože vo vyššie uvedenom konaní Okresného súdu Košice I sp.zn. 40C 120/2014 sa nerieši žiadna otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie v tejto prejednávanej veci. V konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 40C 120/2014 predmetom je vyslovenie neplatnosti obchodných podmienok k úverovej zmluve, ktorá nie je významná z hľadiska posúdenia otázky platnosti dobrovoľnej dražby. Zároveň konštatoval, že ak by sa aj v konaní vedenom pod sp.zn. 40C 120/2014 riešila otázka platnosti dražby, bola by určovacia žaloba v tejto prejednávanej veci nedôvodná z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na takejto určovacej žalobe, keďže samotné vyhlásenie neplatnosti dražby v inom konaní by bolo podkladom na zmenu vlastníckeho práva v katastri v prospech žalobkyne. Keďže neplatnosť dražby je riešená v osobitnom právnom predpise, nie je možné domáhať sa všeobecnou určovacou žalobou podľa § 137 písm. c/ CSP určenia vlastníckeho práva a ako predbežnú otázku riešiť otázku platnosti dražby. Uviedol, že ak sa žalobkyňa cíti poškodená dražbou, môže sa domáhať náhrady škody.

8. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal proti neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Právne závery, na ktorých založil súd rozhodnutie o zamietnutí žaloby, považuje za nesprávne. Uviedla, že viaceré slovenské súdy vo svojich rozhodnutiach prezentovali závery, že dobrovoľnou dražbou sa obchádza dôležitý prvok újného práva, a to ex offio súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok. Výkon záložného práva takýmto spôsobom nemožno považovať za zlučiteľný so zásadami demokratickej spoločnosti. Inštitút dobrovoľnej dražby vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa článku 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa článku 21 v spojení s článkom 20 Ústavy SR a to bez akejkoľvek ingerencie súdnej moci. Záložca je tak počas celého trvania záložného práva vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva a o tom, že predmet dražby je možné dražiť, plní na účely výkonu záložného práva funkciu exekučného titulu s priamym dosahom na ústavné práva žalobcu. Ústavný súd ČR pritom rozhodnutím z 8.3.2005 zrušil ustanovenie českého zákona o verejných dražbách z dôvodu, že umožňovalo nútenú dražbu majetku bez toho, aby pohľadávka bola priznaná vykonateľným súdnym rozhodnutím. Realizáciou záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo strany veriteľa žalobkyne došlo k neprimeranému zásahu do jej ústavného práva na obydlie a práva na súkromný a rodinný život. V čase uskutočnenia dobrovoľnej dražby v predmetnom byte so žalobkyňou žila aj jej matka, ktorá medzičasom zomrela. Žalobkyňa a jej matka boli bez akejkoľvek súdnej kontroly prostredníctvom inštitútu dobrovoľnej dražby predajom nehnuteľností zbavené obydli, a to len na základe písomného vyhlásenia záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa výkon záložného práva realizuje. Vytýkala súdu, že postupoval pri svojom rozhodovaní formalisticky, keď sa odmietol zaoberať neplatnosťou dobrovoľnej dražby. Vzhľadom na tú skutočnosť, že dobrovoľnou dražbou došlo k zásahu do jej práva na obydlie, boli dané dôvody na to, aby súd otázku prechodu vlastníckeho práva vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam na základe námietok žalobkyne riadne preskúmal. Nakoľko tak súd neurobil, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a je aj svojvoľné a

arbitrárne. Dôvody, pre ktoré sa súd odmietol zaoberať platnosťou dobrovoľnej dražby, nemôžu obstať, lebo popierajú právo žalobkyne podľa článku 20 a 21 Ústavy SR, ako aj jej právo v zmysle článku 8 Dohovoru a sú v rozpore s právami spotrebiteľa. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla rozsudok zrušiť.

10. Žalovaná sa k podanému odvolaniu, ktoré bolo doručené jej právnomu zástupcovi dňa 2.5.2018, nevyjadrila.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (všetky odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, okrem odvolacieho dôvodu podľa písmena c/, t.j. že vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vo všetkých výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23. októbra 2018 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16. októbra 2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

14. K jednotlivým odvolacím dôvodom uplatneným žalobkyňou odvolací súd uvádza nasledovné :

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP (neboli splnené procesné podmienky) je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i vylučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1

písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

20. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

21. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

22. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

23. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

24. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok vo vyhovujúcom výroku ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

26. Žalobkyňa v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní daného sporu, vrátane otázky, prečo zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania, preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

27. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné :

28. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k bytu č. 4 na S. ulici č. XX v E. a k spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku, na ktorom stojí obytný dom, zapísané na LV č. XXXXX kat. úz. F. s odôvodnením, že dobrovoľná dražba, na základe ktorej bola ako vlastníčka týchto nehnuteľností zapísaná v katastri nehnuteľností žalovaná, je neplatná.

29. Súd prvej inštancie žalobu zamietol s odôvodnením, že neplatnosť dobrovoľnej dražby nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím súdu v osobitnom konaní začatom na návrh žalobkyne v zmysle § 21 ods. 2 zákona 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a otázku neplatnosti dražby nebol oprávnený vzhľadom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR riešiť ako prejudiciálnu v tomto prebiehajúcom konaní, a to aj vzhľadom na uplynutie prekluzívnej trojmesačnej lehoty v zmysle § 21 zákona 527/2002 Z.z. na podanie návrhu na určenie neplatnosti dražby.

30. Podstatou odvolacích námietok žalobkyne je nesprávny postup súdu, keď sa odmietol zaoberať neplatnosťou dobrovoľnej dražby, hoci touto došlo k zásahu do jej práva na obydlie, a teda boli dané dôvody na to, aby súd otázku prechodu vlastníckeho práva na základe námietok žalobkyne riadne preskúmal. Podľa jej názoru preto rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a je aj svojvoľné a arbitrárne.

31. S týmito odvolacími námietkami sa odvolací súd nestotožňuje.

32. Podľa ust. § 21 ods. 2 zákona 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení účinnom od 1.6.2014 v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastníak predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

33. Podľa ust. § 21 ods. 5 cit. zák. ak vydražiteľ zmaril dražbu alebo ak súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú ku dňu príklepu.

34. Vyššie citované zákonné ustanovenie upravuje osobitný typ žaloby, ktorou môže dotknutá osoba požiadať súd o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Dotknutá osoba buď môže spochybňovať platnosť záložnej zmluvy alebo musí preukázať, že boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Dôvodom pre podanie takejto žaloby môže byť porušenie ktoréhokoľvek zákonného ustanovenia, avšak je potrebné splnenie podmienky, že týmto porušením musí byť osoba namietajúca porušenie aj reálne dotknutá na svojich právach. Úlohou súdu v tomto konaní je potom posúdiť, či tvrdené porušenie zákona spôsobilo neplatnosť dražby.

35. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby musí dotknutá osoba uplatniť do troch mesiacov od udelenia príklepu. Trojmesačná lehota na podanie žaloby je prekluzívnou lehotou a ak v rámci jej plynutia oprávnená osoba nepodá žalobu, jej právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká. Trojmesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti dražby súčasne chráni aj vydražiteľa proti právnej neistote, pretože po márnom uplynutí tejto lehoty sa aj prípadné porušenia

ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách „zhoja“ a vlastníctvo vydražiteľa nemôže byť z tohto dôvodu účinne spochybňované.

36. Z trojmesačnej prekluzívnej lehoty existuje jediná výnimka, keď jej uplynutím nezaniká právo domáhať sa neplatnosti dražby. Zákon takto osobitne upravuje prípad, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom mal predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase udelenia príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu. V tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby kedykoľvek. Vzhľadom na špecifickosť tohto prípadu bolo zámerom zákonodarcu osobitne chrániť právo na obydlie u osoby, ktorá prišla o vlastnícke právo k svojmu obydlu v súvislosti s trestným činom.

37. Trojmesačná prekluzívna lehota sa nevzťahuje na uplatňovanie iných nárokov, než je žaloba o určenie neplatnosti dražby. Márnym uplynutím trojmesačnej lehoty tak nezaniká napr. nárok na náhradu škody, ktorá vznikla porušením právnej povinnosti, ktorý môže poškodený uplatniť podľa všeobecných ustanovení súkromného práva.

38. O neplatnosti dražby rozhoduje súd v civilnom sporovom konaní. Neplatnosť dražby je súd oprávnený posudzovať výlučne na základe žaloby podanej podľa § 21 ods. 2 zákona 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby súd nie je oprávnený riešiť v inom konaní, a to ani ako otázku predbežnú (prejudiciálnu).

39. Tento záver vyplýva z dlhodobou ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, na ktoré rozhodnutia poukázal aj súd prvej inštancie (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 272/2007, 2 Cdo 66/2008 zo dňa 30.6.2009, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 23/2010, 3Cdo 186/2010 zo dňa 16.12.2010, 7Cdo 34/2011 zo dňa 22.2.2012).

40. Od tejto ustálenej rozhodovacej praxe nemá dôvod odchyliť sa ani odvolací súd v tejto prejednávanej veci, z ktorého dôvodu odvolacie námietky žalobkyne nie sú dôvodné a spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci, keďže sa týkajú otázky, ktorú súd nie je oprávnený riešiť v tomto konaní (neplatnosť dražby).

41. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na zásah do jej práva na obydlie, odvolací súd uvádza, že proti tomuto zásahu mala možnosť brániť sa zákonom predpísaným spôsobom, teda podaním žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby, ktorá predstavuje prostriedok možnej nápravy pochybení pri výkone dobrovoľnej dražby, predstavujúcich porušenie zákona, ktorými je osoba namietajúca porušenie aj reálne dotknutá na svojich právach.

42. Žalobkyňa toto svoje právo náležitým spôsobom nevyužila, keď žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby podala vo forme návrhu na rozšírenie žaloby v konaní, v ktorom vzhľadom na jeho predmet (určenie neplatnosti obchodných podmienok k zmluve o úvere) výsledky dokazovania neumožňovali pripustenie rozšírenia žaloby a toto pochybenie žalobkyne nie je možné napraviť v inom súdnom konaní, teda ani v konaní o určenie vlastníckeho práva.

43. Uplynutím prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o určenie neplatnosti dražby nastal stav, kedy aj prípadné porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách sa zhojilo a vlastníctvo žalovanej z tohto dôvodu už nemôže byť účinne spochybňované.

44. Z vyššie uvedených dôvodov nemožno vytýkať súdu prvej inštancie nesprávne právne posúdenie, ak sa odmietol zaoberať otázkou platnosti dobrovoľnej dražby, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť a bol povinný vychádzať zo záveru, že vykonaná dražba je platná.

45. Za situácie, že neplatnosť dražby nebola vyslovená právoplatným rozhodnutím súdu, žalobkyňa nepreukázala existenciu skutočností, ktorými preukazuje svoje vlastnícke právo, z ktorého dôvodu nebolo možné jej žalobe vyhovieť a určiť ju za vlastníčku nehnuteľností, hoci v týchto vykonávala právo na obydlie.

46. Odvolací súd ešte na záver uvádza, že žaloba žalobkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 40C 120/2014 bola rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 18.5.2017 zamietnutá, teda aj v časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti obchodných podmienok upravujúcich výkon záložného práva aj predajom dobrovoľnou dražbou a tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 6.9.2018 sp. zn. 3Co 300/2017.

47. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré žalobkyňa navrhla prerušiť toto prebiehajúce konanie, už pominuli.

48. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 CSP potvrdil, vrátane výrokov o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a výroku o náhrade trov konania.

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

50. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej nepatrí náhrada trov odvolacieho konania, úspešnej žalovanej preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

51. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).